

רינה בובראוגלו

מקום בים

28.10.2023-05.10.2023

רינה בובראוגלו מקום בים

גלריה מאיה
רחוב שביל המרץ 2, קומה שנייה, תל אביב - יפו

אוצרת: נורית טל-טנא
צילום: יגאל פרדו
עריכה לשונית ותרגום לאנגלית: אליה שזר
עיצוב: דודי איבן
דפוס: ע.ר הדפסות בע"מ

כל המידות נתונות בסנטימטרים (גובה X רוחב)

© 2023 גלריה מאיה תל אביב - יפו. כל הזכויות שמורות

מקום בים רינה בوبرאוגלו

רינה בובראוגלו מתהלכת במחוזות ההווה והעבר הקרוב והרחוק, מייצרת מרחב אינטימי, כלפי תחנות בזמן ובמקום, הן כסיפור חיים קונקרטי, והן ככלי להתבוננות במשמעויות אוניברסליות וטרנסנדנטיות. קורפוס יצירתה מפנה מבט חומל כלפי הפליטים והמגורשים באשר הם, המטולטלים על ספינה רעועה בים הגדול, משוועים לחסד. לדבריה: ”נולדתי באיזמיר, שבתורכיה, על חופי הים האגאי. מדי שנה, במשך מספר חודשים, משפחתי ואני התגוררנו סמוך לחוף הים, נהגנו לבלות שעות ארוכות בתוך הים ומחוצה לו, מתבוננים ומקשיבים למנגינת הגלים. כשעלינו לארץ בהיותי בת חמש-עשרה, התמלאתי בגעגועים לגווני הכחול והטורקיז של המפרצים הרבים מחופי ים האגאי”.

רינה מבקשת לחקור חוויות, זיכרונות ותובנות באמצעות חומר, צבע, טקסטורות, קולאז' ומקצב. בהתייחסותה למקור מים בשפה מופשטת ומרובדת הנסמכת על ניסיונות, טעיה ותהייה בחומר ובנפש כחוויה מטאפיזית המוליכה אותנו הצופים אל נוף פנימי ומובלעות המסתורין. בגוף העבודות היא נאחזת בדמויות פליטים ומהגרים וסירותיהם הרעועות, אלו הנמלטים מארצם אל עבר הלא ידוע, בחשאי אל מקלט גלי הים המתנפצים. והנה בציורה צל דמות שחורה הדוחפת מהחוף סירה ובה ילדה, הדמויות ממלטות את נפשן, ממוסכות בצבע שחור על פני נייר הים הכחול, המקווקו, העמוס ניירות משי ופרגמנט שבריריים, גרגרי חול, שברי בקבוק, מסמרים חלודים ויריעות סדין, המעידים על סיפור וזיכרון.

הים המוביל אל החיים והמוות, מקום מעונם של הלווייתנים הגדולים, המופיעים גם הם ביצירתה, דחוסים בטריטוריית החומר. החיה התת ימית, מתוארת אצלה כאנושית, כעד משתתף וצופה אל פני המתרחש. הלוויתן המלווה את מסעו הדטרמיניסטי של האדם מופיע באזכורים שונים ביצירות ספרותיות שונות ואחרות, כך למשל בסיפור המקראי: ”יונה והלוויתן”, יונה ביקש לברוח משליחותו ובמהלך מסעו טבע בים ונבלע בלוע הלוויתן, גם הסופר פול אוסטר בספרו ”הלוויתן” עוסק ביחס שבין מקריות וגורל האדם העלולים להביא עליו הרס וחורבן, וכן ב"מובי דיק" הלוויתן נמשל לאל ולכוחות הגורל.

"My soul has been torn from me and I am bleeding

My heart it has been rent and I am crying

For the beauty around me pales and I am screaming

I am the last of the Great Whales and I am dying"

(The Last Leviathan, Andy Barnes,1986)

האמנית רושמת, מציירת, מקמטת, דוחסת ומעבדת את החוויה האישית והאנושית, ובו בזמן מתייחסת בתמהיל לאירועי חייה העכשוויים. היא אינה מסתפקת רק בדיאלוג על פני מצע הנייר ומייצרת תהליך מחקרי גוסף בתבליטי חמר. גם שם דמויות נפלטות בחיפוש מוצא בחסות הים. במקביל למצוקה העולה מהיצירות, רינה מבקשת ליצור מרחב המכיל גם אפשרות של חסד (grace), המסומן בין היתר באמצעות הורד, על פי הפסיכואנליטיקאי קארל יונג, הורד מסמל את שלמות הנפש, וכך בציור המכונה: ”אולפת ואני בנחל שיח”. מופיע ורד גדול ממדים במרכז הקומפוזיציה, ובמרכזו דיוקן האמנית וחברתה, וברגיסטר התחתון מופיע טקסט בלתי קריא, מילים שנכתבו ונמהלו במים. הטקסט מתפקד כדימוי, מכיל מילים ומשפטים שפורקו וחוברו מחדש. וכך בעבודה אחרת מופיע טקסט בהשראת שירה של המשוררת אן סקסטון: ”45 Mercy Street”, 1969

"Dream, drilling in the marrow of bone, searching for mercy street, not there... and yet I know mercy street, I know it well. not there, where did you go, mercy street? whale-bone corset in a wash basin. walk, walk – inside out, walking and looking, this is no dream, went out on a brown paper ship, swim back and forth, I burnt old notebooks in the back garden, then, the rose."

נורית טל-טנא - אוצרת

ללא כותרת, 2022, שמן על חמר, 28x43 ס"מ Untitled, 2022, oil on clay tablet, 43X28 cm

ללא כותרת, 2023, חמר, חול (עכו), זכוכיות (חוף דור), ברזל חלוד, 47X29 ס"מ
Untitled, 2023, clay, sand (Akko), glass (Dor Beach), rusted iron, 29X47 cm

אישה ים, 2023, שומן על חמר, זכוכיות (חוף דור), 21X54 ס"מ
Woman and Sea, 2023, oil on clay tablet, glass (Dor Beach), 54X21 cm

אנתרופוקן, 2018, שמן על קנוס, 183X198 ס"מ
The Anthropocene, 2018, oil on canvas, 183X198cm

לווייתן, 2021, טכניקה מעורבת על נייר, 153X70 ס"מ
Whale, 2021, mixed media on paper, 70X153 cm

ללא כותרת, 2019, טכניקה מעורבת על נייר פרמגנט, 70X49 ס"מ
Untitled, 2019, mixed media on parchment, 49X70 cm

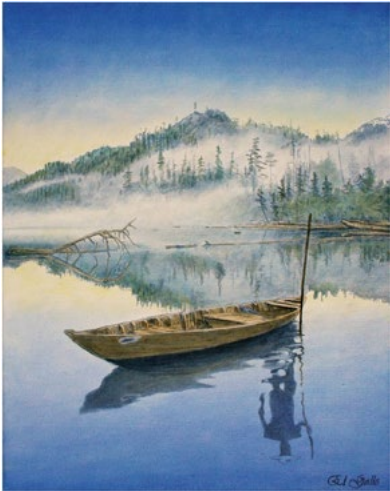
שייט פנימי

בתערוכה הנוכחית של רינה נוצר סיפור חלומי, בווריאציות שונות, שבו דמות משיטה סירה על פני המים. הדמות היא צילית, ללא פנים, ויש גלימה שמסתירה את מתאר הגוף. בנוסף אנו פוגשים שתי יצירות של פרח הורד ויצירה אחת של לוויטן, כאשר הרקע של כל הציורים המוצגים בתערוכה, הוא מעין מחברת שורות, שיש בה טקסט נכתב ונמחק.

הפסיכולוגיה היונגיאנית מלמדת אותנו שסמלים המופיעים בחלום, במיוחד אלה המופיעים בה שוב ושוב, מעבירים מסרים עמוקים מהלא מודע האישי והקולקטיבי. הדמות בצוירה של רינה, המשיטה סירה, מהדהדת את כארון (Charon) משיט המעבורת של האדס, אל השאול במיתולוגיה היוונית.

המיתולוגיה מספרת שכארון העביר מתים לצידו השני של נהר הסטיקס אם היה ברשותם מטבע לתשלום עבור הנסיעה. פעמים בודדות בלבד התיר כארון לאנשים חיים לשוט בסירתו ולהיכנס אל תחומיה הפנימיים של ממלכת השאול. הוא אפשר זאת למוזיקאי המוכשר אורפאוס, שהצליח באמצעות נגינתו העצובה והיפה, לרכך את ליבו של כארון. נראה כי אומנותה החיה של רינה, כמו אומנותו של אורפיאוס, מרככים את ליבו של כארון, ומאפשרים לה ולנו הצופים, לשוט בסירה כאובייקט מעברי, במסע החיים, החל מלידה, מבטן הלוויטן הסגורה והרחמית, ועד סוף החיים, כשאנו פוגשים את כארון מוביל המתים בנהר הסטיכס. פרח הורד שמופיע פעמיים

במסע היצירה, מספר כי היצירות של רינה נוגעות במסע ההתפתחות של הנפש. במעשייה 'היפה והחיה' הורד שמור בכלי מזכוכית. כל נשירת עלה מקצרת את האפשרות של החיה להשתנות לאדם. לפיכך,

Charon, Bill Weber

הורד הוא סמל ההשתנות ובנוסף מהווה מנדלה טבעית, שיש בה מסר של מרכז ושלמות, היעדים של התפתחות נפשית.

ברקע הדימויים יש שורות, כתיבה ומחיקה. רינה מעידה כי כשעלתה לארץ מטורקיה, בגיל הנעורים, היא היתה כבר "ביבליופילית" (אהבת ספרים) ונאלצה לוותר על ספרייה האישיים הרבים, ולעלות עמה רק שני ספרים בודדים. במבט לאחור הבחירה בשני ספרים אלו היתה פונקציונאלית והישרדותית, עולם התוכן שלהם הטרים לה את ההתמודדות עם משבר ההגירה, אולם הספרים שנותרו ממשיכים להדהד בה את ילדותה וכל מה שנותר כטקסט החרוט על לבה. הכתיבה והמחיקה הן מעין שיחה פנימית, יצירה של מרחב פואטי שנמצא בין הכתוב למחוק, בין מה שנקרא לבין מה שנשכח. הפסוק "שבמחיקתו הכשיר את המקום לכתיבה" (שולחן ערוך שמ, ג) מעיד כי הכתיבה נועדה להיות השבה של משהו מעצמנו, כמו השבת המודחק של עצמנו, והשבת הנמחק. בכל כתיבה מתקיימת משאלה לביטוי, כפיצוי למחיקות שהתרחשו בנו בעבר. היחס בין כתיבה ומחיקה הוא כיחס בין אריגה ופרימה, בין שבירה ותיקון, בין פצע לריפוי, בין ארוס וטנטוס, ובין חיים ומוות, הכוחות הגדולים של חיינו (נצר, 2008).

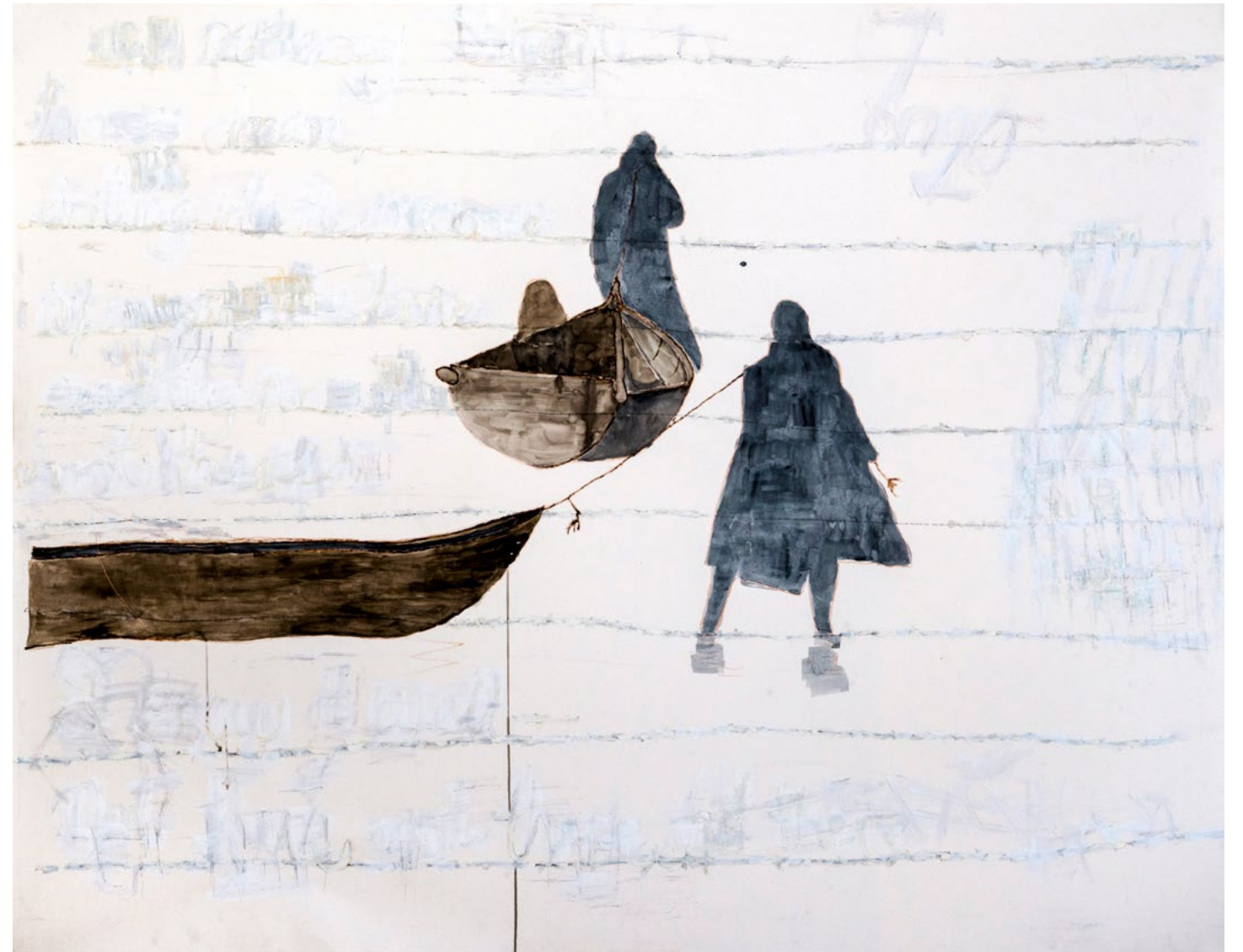
עבודתה של רינה מציגה בפנינו, מה שנקרא על ידי יונג 'אומנות גדולה', שיונקת את כוחה מחיי האנושות כולה. זוהי אומנות שמשיבה אותנו אל השותפות התת-קרקעית, שבה האדם חי את קיומו הכלל אנושי, ולא רק את גורלו האישי. במובן זה היא נכתבת ונמחקת בחיי כל אדם, השט בסירת מעברית, מלידתו אל מותו, ויעדו להגשים את הכלת כל מרכיבי הנפש וכל ניגודיה.

ד"ר אורלי וקנין

ביבליותרפיסטית ופסיכותרפיסטית יונגיאנית

ללא כותרת, 2022, צבע מים על פרגמנט, 17X25 ס"מ
Untitled, 2022, watercolor on parchment, 17X25 cm

ללא כותרת, 2022, טכניקה מעורבת על נייר, 140X180 ס"מ
Untitled, 2022, mixed media on paper, 140X180 cm

פרט
detail

השתקפויות, 2020, טכניקה מעורבת על נייר, 64X43 ס"מ
Reflections, 2020, mixed media on paper, 43X64 cm

ללא כותרת, 2023, צבע מים על נייר, 123X25 ס"מ (בעמוד הקודם: פרט)
Untitled, 2023, watercolor on paper, 25X123 cm (next page: detail)

Rina Buberoglu

Born in 1961, Izmir, Turkey, lives and works in Kiryat Tivon. Art therapist, senior lecturer at Seminar HaKibbutzim, was head of program between 2003-2018, teaches at Bar Ilan U. and Tel-Aviv U. Expertise in trauma treatment.

Solo and Duo exhibitions:

2021	Water Land, Duo exhibition with Elie Shamir, Mirvakh Gallery, Harduf
2020	Writing on Water, Kibbutz Mahanaim Gallery
2019	On the Way from Izmir, Memorial Center, Kiryat Tivon

Group Exhibitions:

2023	Time for Harvest, Exhibition of Artists of the Valley, Nahalal
2022	Offices, Beit Hankin in Kfar Yehoshua
2018-2022	Exhibition of Artists of Jezreel Valley, Kibbutz Yifat
2020	Land No Land, Beit Hankin in Kfar Yehoshua
2020	Second Edition, HaMivshala for Ceramic Arts, Kiryat Tivon
2018	Heap of Straw, project curated by Idit Levavi Gabbai, Beit Hankin in Kfar Yehoshua

Curator

2018-2022	Curator in Karon Hasfarim in Kiryat Tivon, among the artists Dorit Ringart, Farid Abu-Shakra, Rachel Nemes, Hanan Shafir, Daphna Markman Zinemanas, Zev Labinger, Yoel Gilon, Michal Bat-Or, Tami Gavron, Irit Regev
-----------	--

Education

2022-2023	Ceramic Sculpture, Shai Avidan, HaMivshala for Ceramic Arts
2008-2013	Work Room, Maya Cohen Levi
2000-2002	Ceramic Sculpture, Eitan Kedmi's Studio

רינה בובראוגלו

נולדה ב1961, באיזמיר, תורכיה, חיה ויוצרת בקרית טבעון. מטפלת באמנות, מדריכה, מרצה בכירה בסמינר הקיבוצים, הייתה ראשת תוכנית בין השנים 2018-2003, מרצה בבר-אילן ואוני' תל-אביב. עם מומחיות לטיפול בטראומה.

תערוכות יחיד חזוגיות

2021	אדמה מים, תערוכה זוגית עם אלי שמיר, מרווח גלריה לאמנות, קיבוץ הרדוף
2020	כותבת במים, גלריה בקיבוץ מחניים
2019	בדרך מאיזמיר, אתר הנצחה, קריית טבעון

תערוכות קבוצתיות

2023	עת קציר, תערוכת אמני העמק, בית העם נהלל
2022	משרדים, בית חנקין בכפר יהושע
2022-2018	תערוכות אמני עמק יזרעאל, קיבוץ יפעת
2020	ארץ לא ארץ, בית חנקין בכפר יהושע
2020	מהדורה שניה, מבשלה בקריית טבעון
2018	מתבן, פרויקט באוצרותה של עידיית לבבי גבאי, בית חנקין בכפר יהושע

אוצרות

2018-2022	תערוכות בקרון ספרים בקרית טבעון, בין האמנים דורית רינגרט, פריד אבו שקרה, רחל נמש, חנן שפיר, דפנה מרקמן סינמנס, זאב לוינגר, יואל גילון, מיכל בת-אור, תמי גברון, עירית רגב
-----------	--

השכלה

2022-2023	פיסול בחמר, שי אבידן, מבשלה, טבעון
2008-2013	”חדר עבודה - סטודיו של מאיה כהן לוי”
2000-2002	פיסול בחמר בסטודיו של איתן קדמי

סירה, 2023, טכניקה מעורבת על נייר, 140X25 ס"מ
Boat, 2023, mixed media on paper, 25X140 cm

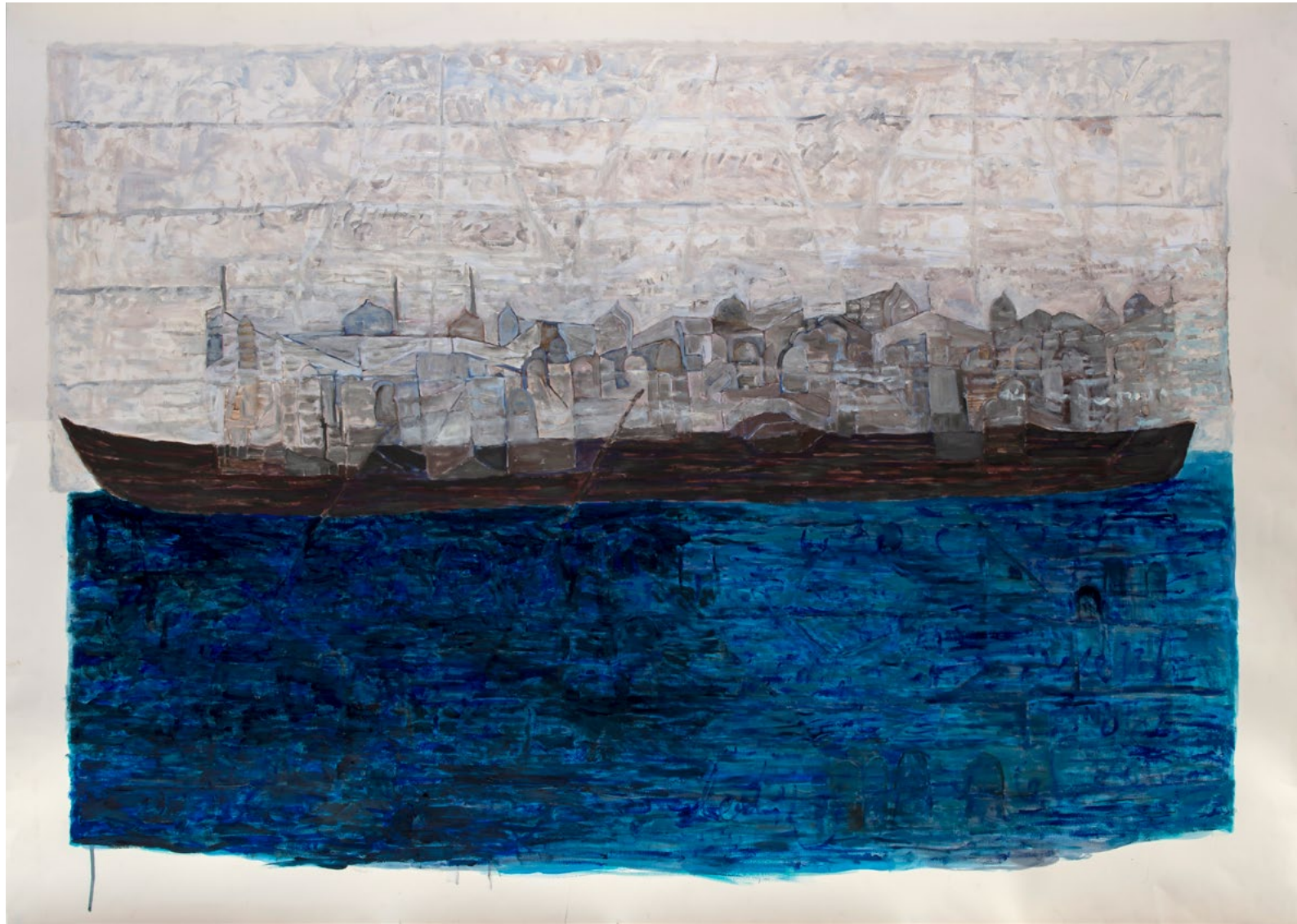
סירות, 2019, טכניקה מעורבת על נייר, 70X100 ס"מ
Boats, 2019, mixed media on paper, 100X70 cm

Mercy street 2, 2022, גואש ודיו על נייר פרגמנט, 100X70 ס"מ
Mercy Street 2, 2022, gouache and ink on pargament, 70X100 cm

געגונג, 2023, טכניקע מעורבת על נייר, 140X100 ס"מ (פרט)
Longing, 2023, mixed media on paper, 100X140 cm (detail)

ללא כותרת, 2021, שומן על בד איטלקי, 50X70
Untitled, 2021, oil on Italian canvas, 70X50

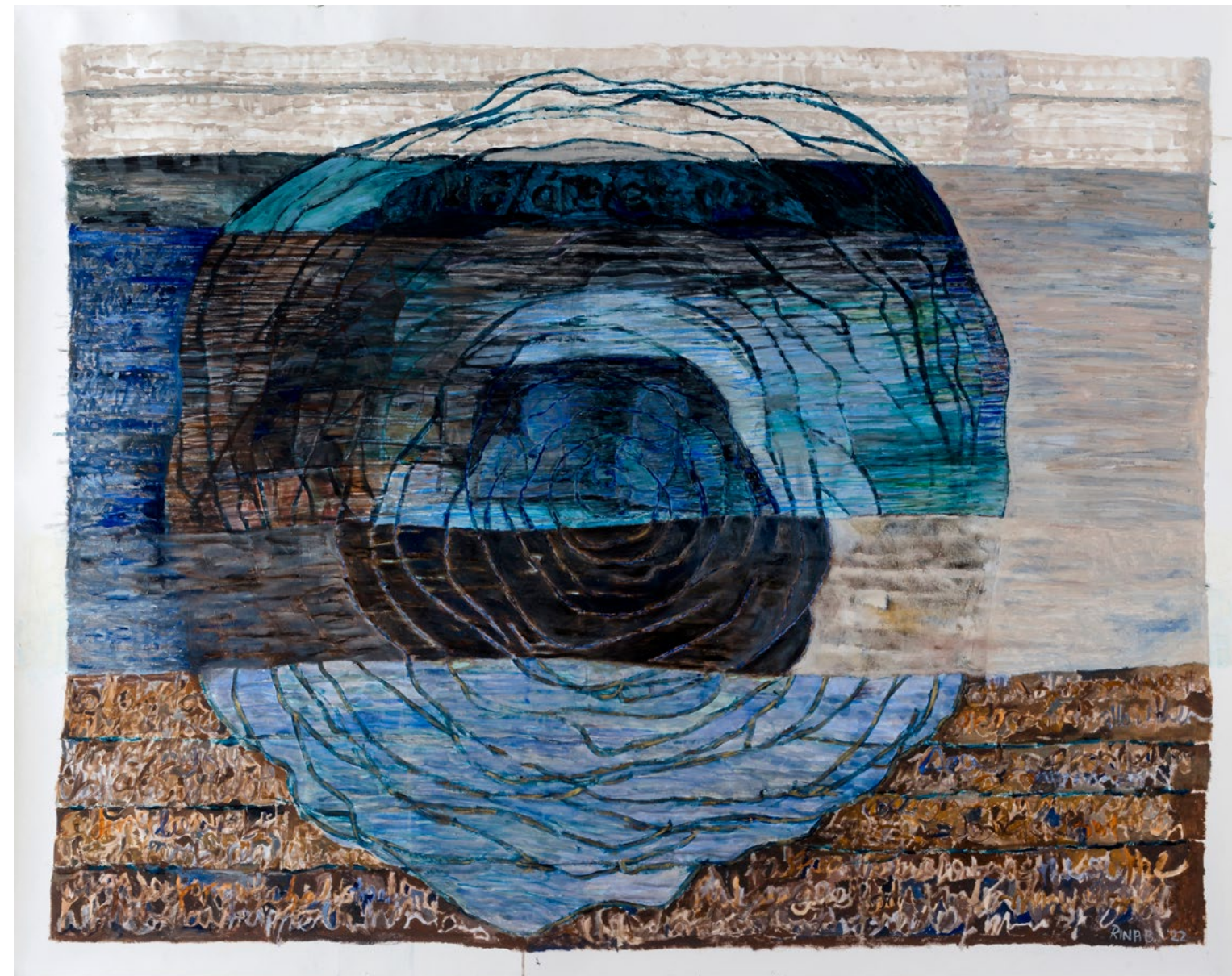
געגונג, 2023, טכניקע מעורבת על נייר, 100X140 ס"מ
Longing, 2023, mixed media on paper, 100X140 cm

ללא כותרת, 2023, חמר, זכוכיות (סידני עלי), 21X25 ס"מ
Untitled, 2023, clay, glass (Sidna Ali), 21X25 cm

ללא כותרת, 2023, שמן על חמר, חול (עכו), זכוכית (סידני עלי), 32X23 ס"מ
Untitled, 2023, oil on clay tablet, sand (Akko), glass (Sidna Ali), 23X32 cm

אולפנת ואני בואדי שיח, טכניקה מעורבת על נייר, 180X140 ס"מ
Ulfat and I at Wadi Siah, mixed media on paper, 140X180 cm

Inward Sailing

In the present exhibition of Rina's work, we see variations of a dreamlike narrative in which a figure is sailing a boat across the water. The figure is a faceless shadow, and the contours of its body are concealed by a cloak. In addition, we encounter two works featuring roses and one with a whale; the backdrop of all the paintings presented in the exhibition is a kind of lined notebook, in which texts have been written and erased.

According to Jungian psychology, symbols that appear in a dream, especially those that appear again and again, convey profound messages from the personal and collective unconscious. The figure in Rina's painting that is sailing a boat echoes Charon, the ferryman of Hades, the underworld of Greek mythology.

The mythology tells us that Charon transported the dead to the other side of the Styx River if they had a coin to pay for the passage. Charon allowed only a few living people to sail in his boat and enter the inner realms of the

underworld. One of these was the talented musician Orpheus, who won Charon over with his sad and beautiful music. It seems that Rina's living art, like Orpheus' art, wins Charon over and allows her and her audiences to use the boat as a transitory object, in the journey from birth, from the whale's closed and womb-like belly, to the end of life, when we finally meet Charon who leads the dead across the Styx. The rose, which appears twice in this creative journey indicates that Rina's creations reflect the psychological journey of the soul. In the fairy tale of Beauty and the Beast, the rose is kept in a glass jar. Each fall of a petal reduces the beast's chances of becoming human. Therefore, the rose is the symbol of change; in addition,

Charon, Bill Weber

it constitutes a natural mandala, which conveys centrality and integrity, the goals of psychological development.

The background of these images is made up of lines, writing, and erased texts. Rina tells us that when she immigrated to Israel from Turkey at a young age, she was already a bibliophile; however, she had to leave her many books behind and was allowed to bring only two with her. Looking back, she chose the two books based on practical and survival motives; their contents anticipated the challenges of immigration. However, the remaining books continue to echo her childhood and all that remained like a text engraved upon her heart. Writing and erasing are a kind of inner dialogue, a poetic space that exists between that which is written and that which is erased, between that which is read and that which is forgotten. The idea that by erasing we make room for new writing (Shulchan Aruch 340; 3) indicates that writing is meant to reclaim something within us, such as that which has been suppressed

or erased. Writing represents the desire for expression, as if to compensate for that which was erased from us in the past. Writing and erasing are like weaving and unraveling, breaking and repairing, wounding and healing, eros and tantus, and life and death, the great forces of life (Netzer, 2008).

Rina's work presents us with what Jung called 'great art,' which draws its power from human existence. It is an art that takes us back to a shared subterranean existence where humans experience their collective lives and not only their personal fates. In this sense, this art is written and erased in the lives of every person who sails the transitional ship from birth to death, and whose goal is inclusion of all elements of the soul, with all the contradictions therein.

Dr. Orly Vaknin

Bibliotherapist and Jungian psychotherapist

לויתן באור ירח, 2021, טכניקה מעורבת על נייר, 150X70 ס"מ
Whale Under MoonLight, 2021, mixed media on paper, 70X150 cm

ללא כותרת, 2023, חמר וחול (חוף ים תל-אביב), 18x22 ס"מ
Untitled, 2023, clay and sand (Tel-Aviv beach), 22x18 cm

ללא כותרת, 2022, חמר, 20x21 ס"מ
Untitled, 2022, clay, 21x20 cm

ללא כותרת, 2022, חמר, 42X23 ס"מ
Untitled, 2022, clay tablet, 42X23 cm

ללא כותרת, 2022, שמן על חמר, 29X17 ס"מ
Untitled, 2022, oil on clay, 29X17 cm

מטפחת, 2023, טכניקה מעורבת, 40X78 ס"מ
 Scarf, 2023, mixed media, 78X40 cm

A Place At Sea Rina Buberoglu

Rina Buberoglu moves through different stations of time and place, creating an intimate space, both as a concrete life story, and as a tool for observing universal and transcendent meanings. In the corpus of her work, she turns a compassionate gaze towards refugees and those who have been expelled from their countries, who are tossed from side to side in a fragile boat on the boundless sea, pleading for mercy.

"I was born in Izmir, Turkey, on the shores of the Aegean Sea. Each year, during the summer months, my family and I lived by the sea. We spend long hours swimming and sitting on the beach, watching the water and listening to the waves. We immigrated to Israel when I was fifteen years old; from that moment on, I was filled with longing for the deep blues and turquoises of the numerous bays of the Aegean Sea."

Rina strives to explore experiences, memories and insights through clay, color, textures, collage and rhythm. In her treatment of water sources, she uses an abstract and multi-layered language that is based on trial and error. Relating to material and psychic encounters as metaphysical experiences, she leads us, the viewers, to internal landscapes and areas of mystery. In this body of work, she holds onto the images of refugees and immigrants in their shaky boats, those who secretly flee their countries toward the unknown, seeking refuge in the breaking waves of the sea. In one painting, a black shadowed figure pushes a boat with a girl and the paper surface features blue sea lines and characters veiled in black silk and parchment paper, sand, glass from broken bottles, rusty nails and pieces of cloth, are all evidence to story and memory.

The sea that leads to life and death is home to the great whales, who also appear in her work, condensed into the realm of the material. This underwater animal, humanely portrayed, is a witness who participates in and observes the events. The whale that accompanies man's deterministic journey is referenced in many different literary texts as well as other works; for example, it is mentioned in the biblical story of *Jonah and the whale*. Jonah wants to escape the mission he has been tasked with; during his

journey, he drowns in the sea and is swallowed by a whale. In his novel *Leviathan*, Paul Auster explores the relationship between chance and destiny, which can lead to ruin and destruction. In *Moby Dick* of Herman Melville, the whale is a metaphor for God and the forces of fate.

*"My soul has been torn from me and I am bleeding
 My heart it has been rent and I am crying
 For the beauty around me pales and I am screaming
 I am the last of the Great Whales and I am dying"*

(The Last Leviathan, Andy Barnes, 1986)

The artist writes, draws, folds, condenses and processes the personal and human experience, while at the same time relating to the current events of her life. She moves beyond her dialogue on paper and produces an additional study in clay reliefs. There, too, the artist's dialogue is with the sea. Alongside the distress that is reflected in these works, Rina seeks to create a space that also offers the possibility of **grace**, symbolized by the rose, among other images. Psychoanalyst Carl Jung claims that a rose symbolizes the perfection of the soul; therefore, in the painting entitled *Ulfat and I at Wadi Siah*, a huge rose appears in the center, and at the center of the rose is a portrait of the artist and her friend. The lower part features an illegible text, words written and then blotted out by water. The text functions as an image, containing words and sentences that have been taken apart and reassembled. Similarly, another work features a text inspired by *45 Mercy Street*, a poem by Anne Sexton (1969).

"Dream, drilling in the marrow of bone, searching for mercy street, not there...and yet I know mercy street, I know it well. not there, where did you go, mercy street? whale-bone corset in a wash basin. walk, walk – inside out, walking and looking, this is no dream, went out on a brown paper ship, swim back and forth, I burnt old notebooks in the back garden, then, the rose."

Nurit Tal-Tenne - curator

05.10.2023-28.10.2023

Maya Gallery

2 Shvil Hameretz, 2nd floor, Tel Aviv - Jaffa

Curator: Nurit Tal-Tenne

Photography: Yigal Pardo

English Translation: Elise Shazar

Graphic Design: dood Evan

Printhouse: AR print LTD

Dimensions are given in centimeters (height X width)

© 2023 Maya Gallery TLV. All rights reserved

RINA BUBEROGLU

A PLACE AT SEA

RINA BUBEROGLU

A PLACE AT SEA